Svensk författningssamling

SFS 2008:482

Utkom från trycket
den 16 juni 2008

Lag
om ändring i lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare;

utfärdad den 5 juni 2008.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs att 4 § lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare ska ha följande lydelse.

4 §[2] Smittbärarpenning utges med ett belopp som motsvarar smittbärarens sjukpenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Vid tillämpning av 3 kap. 4 § första stycket och 10 a § första stycket lagen om allmän försäkring ska dock gälla att smittbärarpenning utges även för den första dagen i ersättningsperioden och alltid med det belopp som anges i 3 kap. 4 § första stycket 2 respektive 10 a § första stycket 2 nämnda lag.

Om smittbäraren inte är sjukpenningförsäkrad enligt lagen om allmän försäkring och inte heller skulle ha varit det om Försäkringskassan känt till samtliga förhållanden, bestäms smittbärarpenningen till det belopp sjukpenningen skulle ha utgjort om den hade beräknats enligt föreskrifterna i den lagen. Vid tillämpning av 3 kap. 4 § första stycket lagen om allmän försäkring ska dock gälla att smittbärarpenning utges även för den första dagen i ersättningsperioden och alltid med det belopp som motsvarar vad som anges i 2. Smittbärarpenning enligt detta stycke beräknas alltid utan hänsyn till föreskrifterna i 3 kap. 10–10 b §§ nämnda lag. Som inkomst av anställning får i fall som avses nu räknas även ersättning för eget arbete från en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller som är en utländsk juridisk person, när arbetet har utförts i arbetsgivarens verksamhet utomlands.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008.

På regeringens vägnar

MARIA LARSSON

Lars Hedengran
(Socialdepartementet)

[1] Prop. 2007/08:136, bet. 2007/08:SfU12, rskr. 2007/08:225.
[2] Senaste lydelse 2007:1003.

Thomson Förlag AB, tel. 08-587 671 00
Elanders, Vällingby 2008